

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. április 30.

31. szám.

Kapituláció előtt.

Mikor háboruban valamely ostromlott és az ellenség által erősen szorongatott várban kifognak a hadiszerek, a védő csapatok elfogyasztják az élelmi szerek végső maradványait, akkor megszűnik minden további vitézség s legyen a védőkatonaság a legnagyobb lelkesedéstől áthatva, a csatában való dicsőséges halálra elszánva, ezek a jeles hadi tulajdonságok mind háttérbe szorulnak a beállott szükség és inség előtt s elkövetkezik az ideje annak, hogy addig dicsőségesen lobogtatott zászlót meghajtsák a diadal-maskodó ellenség előtt s a vérük által áztatott bástyák kapuit megnyitván neki, kapituláljanak a derék védelmezők.

Igy esett el egész sorozata a váraknak, elkezdve a görögök által hosszú tiz éven át védelmezett Trójától a legközelebbi időben a japánok által elfoglalt Port-Arturig, bár az előbbi tulajonkép nem is az élelem és hadiszer hiányának, mint inkább a jól kieszelt cselnek lett áldozatává.

Az erdészeti és vadászati altiszti testület várát már évtizedek óta számos egyesült ellenség ostromolja s visel ellene pusztító hadjáratot. Ezek között legádázabb a nyomor, mely valamennyi közül legtöbb rést ütött falain. Ki tudná vajjon kiszámítani, a testületi várnak hány alkotó sziklája volt kénytelen kiválni helyéről s ott hagyva társait, másutt keresni magának jobb nyugó helyet?

Több mint egy évtizeddel ezelőtt ennek a várnak védelmére szált lapunk, abban a reményben, hogy az ostromlottak tömegesen köréje fognak csoportosulni s egyesült erővel igyekeznek majd leküzdeni az őket támadó ádáz ellenségeket.

Tiz hosszú évet meghaladó időn át folyton szólt hivatató harsonánk, figyelmeztetve, kérve a támadottakat a kitűzött lobogó körül való csoportosulásra, de sajnos, a legnagyobb részénél süket fülekre talált a hívó szózat.

A huszezret meghaladó hatalmas seregnek alig négy százaléka hallotta meg a hívó szózatot s ha időközönként még itt-ott jelentkezett is egy-két új harcos, ugyanannyi megriadva a reménytelennek látszó küzdelemtől, letette a fegyvert s visszavonult a kényelmesebb pihenésbe.

És mindez még sem volt képes lapunkat elcsüggeszteni s nem volt képes ellentálló erejét lohasztani, hanem folyton bizakodva a változó szerencsében, elszántan tovább folytatta a küzdelmet, eltökélve arra, hogy azt az utolsó lehelletig végig küzdje s nem teszi le kezéből az olyan szép reményekkel kitűzött lobogót. Most azonban azon a ponton állunk, hogy a fegyver kihullani készül a hosszú küzdelemben máris lankadó kezünkől s komolyan kell gondolkodnunk arról, hogy vajjon védelmezzük-e még tovább is a várát, vagy pedig — kapituláljunk.

Erre a gondolkodásra pedig az kényszerít, hogy a hadviseléshez legszükségesebb eszközünk

teljesen elfogyott, nevezetesen nincsen módunk a lap kiadásával járó s minden egyes szám után járó s 80 korona kiadást fedezni, sőt már oda jutottunk, hogy a legutolsó öt számot a nyomda kénytelen volt hitelbe kinyomni.

Ilyen nehézségekkel vagyunk pedig kénytelenek küzdeni akkor, midőn 360 olvasónknál, kik részben régibb hátralékukat nem egyenlítették ki, részben pedig legközelebb lejárt előfizetéseiket nem ujitották meg, a folyó hó végéig számítva 1072 korona 46 fillér követelésünk van kint.

Lapunk tisztelt olvasói nagyon jól tudják azt, hogy mi senki másra nem támaszkodhatunk csak az előfizetőink jóindulatára és áldozatkészségére s a mely pillanatban ez cserben hágy, vállalatunk összeroskad s oda jutunk, a hová a hadi szerekből és élelmi cikkekből kifogyott erősségek szoktak jutni, tudniillik a kapitulációhoz.

Itt a legvégső pillanata tehát annak, hogy számot vessünk magunkkal valamennyien, kik azzal az eltökélt szándékkal csoportosultunk, hogy küzdeni fogunk az erdészeti és vadászati altiszti személyzet érdekeiért s a legrövidebb idő alatt döntsük el a kérdést: szándékozunk-e a küzdelmet tovább folytatni s ehhez a valóban csekély anyagi áldozatot is meghozni, vagy pedig elismerni azt, hogy a huszeznél több főt számláló testületben nem lehet találni legalább hat-hétszáz olyan eltökélt férfiut, ki úgy a maga, mint a mások érdekeit őszintén a szíven viseli

s azt, a ki ezek védelmére önzetlenül sikra száll — tehát ebben az esetben a mi lapunkat — szívvél-lélekkel pártolni s anyagi támogatásban is részesíteni kész.

Nem akarjuk feltételezni, hogy az erdészeti és vadászati altisztek között ennyi ember ne tudna tömörülni, mert ennek a hívése valóban lealacsonyító lenne az egész testületre. Hiszen még az a szegény kubikos nép is, mely véres verejtékekkel keresi mindannapi kenyerét, elvon a szájától mindennapi kenyeréből egy pár fillért, hogy az ő érdekeit szolgáló lapot fenntarthassa.

Arról már ismételve irtunk, hogy ha valamely, akkor az erdészeti és vadászati altiszti testület az, melynek első sorban van szüksége egy közös érintkező pontra, mert alig van egy más olyan testület, melynek tagjai annyira szét-szórva lennének egymástól, már pedig ilyen érintkező pontul csak a saját ujság szolgálhat. Ha ez megszűnik, akkor egyszerre szétmállik az erdészeti és vadászati altisztek között minden összetartó kapocs s ha még e mellet sem elég erősek, akkor azután valóban teljesen el fognak ernyedni s visszasülyedni a régi állapotba: az ismeretlenség homályába, mit pedig egy kis józan megfontolás mellett a testület egy tagja sem kívánhat.

Erre támaszkodva még egyszer s utoljára felkérjük lapunk eddigi barátait, hogy ne engedjék lehullani a kitűzött zászlót, hanem igyekezzenek azt még magasabbra emelni. Buzdítsák

Róka-utak.

— A „Természet” után. —

Az erdőn s mezőn, járatlan utakon, a bozót mély sűrűjében s a száraz árkok partjain sokszor találkoztunk.

Ha a sötét fenyves borongós hangulatán eltűnődtem, mint a hazajáró kísértet, váratlanul elém került; nesztelen léptekkel s gondolatokba mélyedt sunyi pofával, melyről akkor is leritt az a tömérdék ravaszság, melylyel a termés e zsvány lelkü frátert oly busásan megáldotta. Pedig ha tudta, ha sejtette volna, hogy mennyi rablás és gyilkosság vére fog e sötét lélekre tapadni, talán fukarabbul osztogatta volna kincseit.

S amily váratlanul megjelent, oly tűneményes gyorsasággal el is tűnt a csemetefák sűrűjében. Sokszor nem is sejtette, hogy közelében ott rejtőzik a rémes halál.

Kopók előtt gyors iramodásban, mint az árnyék, átvillant a cserjék nyílásain és sokszor, nagyon sokszor ott buktatta föl egy-egy jól irányzott lövés, hol legbiztosabbnak érezte a bundáját.

Fogvacogtató, hideg téli éjszakákon rendesen a lesződör környékén találkoztunk. Lőtávolságon kívül, mint a magányos őrszem, összekuporodott s gyanakodva figyelgetett, vajjon nem mordul-e föl közelében a rémes dörrenés, mely annyi pajtása bundáját juttatta már a szárítódesszkára.

Gyakori találkánk alkalmával sok rókaéletet pörkölttem ki ez árnyékvilágból.

Ime, néhány bőr története.

*

A lombhullató ősz egyik borus délutánján a Poprádmenti füzesben vadászgattam.

A kopóm a part hosszában rókát hajtott s mert az úrfi nem akart a cserjésből kibujni, bemásztam a bokrok közé, hol szerencsésen el is hibáztam a lappongva bujkáló frátert.

arra az olyan kartársakat is, kik még eddig távol tartották magukat lapunktól s igyekezzenek őket előfizetőkül megnyerni.

Azokat a tisztelt olvasóinkat pedig, kik benne vannak az elől említett 360-as számban, kérjük, hogy szíveleljék meg már annyiszor megismételt s most újból hangoztatott kérésünket s a jövő hó közepéig ne csak eddigi hátralékait egyenlítsék ki, hanem az előfizetést is ujtassák meg s szakítva eddigi rendszerükkel, ne legyenek többé utó- hanem valóságos előfizetők. Gondolja meg mindenki, hogy a 360 helyen szétszórta heverő követelésünk, mely egynél-egynél átlagban 3 koronát sem tesz ki, nálunk az ezer koronát meghaladja. Tegyük szívükre kezüket s gondolják meg, hogy csak csekély tartozásaik kiegyenlítésével mentik meg erősségünket a kapitulációtól.

Tájékozás végett azoknál, kiknek előfizetésük már lejárt, vagy a folyó hó végével jár le, a lejárat napját a címszalagra vezettük. Utalványokat csak azoknál csatolunk, kiknek előfizetésük most jár le; a többieknek ilyeneket már előzőleg csatoltunk.

Élet vagy halál? Ezt majd megmutatja a jövő hónap; mi bizunk az életben, mert ha halál lesz, akkor abból aztán nem lesz többé feltámadás! A döntés a 360 kezébe és szívébe van letéve!

A járásiai mozgalma.

A járásai kartársaknak helyzetük javítására irányuló és lapunk 24-ik számában Sticz László kartársunk által életre hívott mozgalom hullámai még mindig nem hömpölyögnek olyan széles mederben, mint a hogy azt a dolog fontos volta megérdemelné. Az érdeklődés nem általános, hanem csak egyes vármegyék vagy járások területére szorítkozik.

Nem akarjuk hinni, hogy ez a rövid közönynek vagy teljes elfásultságnak lenne a kifolyása, hanem inkább annak tulajdonítjuk, hogy a járásai kartársaknak túlnyomóan nagy része még egyáltalán nem is értesült a mozgalom megindításáról és annak céljáról és itt rámutatunk arra a nagy hibára, melyet járásai kartársaink az által követnek el, hogy egyedül hirodójukat és hírséges szószólójukat, a mi lapunkat nem pártolják és nem járatják. Mennyivel könnyebb lenne az ilyen mozgalmat nem csak bevezetni, hanem keresztül is hajtani, ha az erdészeti és vadászati altisztek egy bizonyos központ körül — legyen az akár a mi lapunk, akár valami más hely — egy szívvel lélekkel tömörülnének s ebben a központban egyesülve közös erővel fáradoznának érdekeik előmozdításán!

Most, midőn a mozgalom dolgában folynak — már ott, a hol folynak — a tanácskozások a járásai kartársak közt, erre a körülményre mindig rá kellene mutatni és a lapunk terjesztését előmozdítani.

A mozgalom dolgában több értesítést tettünk az utóbbi napokban, melyek közül néhányat — a mennyire azt lapunk szűk tere megengedi — itt közlünk. A többieket folytatólagosan fogjuk majd közölni.

Elsőnek közöljük a mozgalom megindítója: Sticz

A lövés után kilódult a mezőkre s nyilegyenesen nekivágott az egyik közeli erdőcskének.

A kopó csaholva követte a nyomát.

Egyideig a part mentén kószáltam, de mert alkonyodni kezdett, a mezei uton lassacskán hazafelé balagtam. Időközönként meg-megálltam s elhallgattam a fogolycsaládot hívogató vén kakas cserregését.

S amint így mozdulatlanul álldogáltam, az egyik lekaszált lóheréstáblán bujkáló alakot pillantottam meg.

Hatalmas vén kandur, igazi típusa az elzüllött házi macskáknak, bujkált a barázdában. Kinyult testtel előre huzódott, majd ugrásra készen, összekuporodva leselkedett.

A bestia javában vadászgatott.

Az egyik lóherés-boglya mögül azonban hirtelenül előugrik valami alak s a kandurra támad.

Összekaptak.

A kandur a támadó nyakára ugrott s úgy tépázta éles karmaival ellenfelét. Majd guruló csomóba gabalyodtak s prüszkölve, hörögve, nyávogva marakodtak.

Az alkony sötétülő homályában eleinte azt hittem, hogy a cirnos pofájú kutyám a támadó fél. Mikor azonban a marakodók szétváltak, néhány pillanatig farkaszemet néztek: a kandur s egy vörös frakkos ur, a támadó hős.

Ismét összecsaptak.

Lekaptam fegyveremet s a boglyák kitünő fedezetét felhasználva, a marakodókhoz futottam. Mikor archoz emeltem mordályomat, a mező másik végén rohanva közeledő kopómat pillantottam meg.

Lett erre még nagyobb gabalyodás.

A kutya, szokásához híven, a felülkerekedett rókát torkon ragadva, maga alá teperte. A kandur meg volt mentve. Az alattomos bestiába azonban belebújt a nagyzási hóbort, dühösen a kutya hátára ugrott s prüszkölve, köpködve tépázta a füleit.

Erre elfutott a méreg!

A kezemügyébe eső legelső kövel oldalba vágtam a macskát. A kandur futásnak eredt, de leterítette a jól megérdemelt lövés.

László kartársunk újabb felhívását s egyuttal nyugtázását azoknak e hozzájárulásoknak, a melyek sorai közt hozzá beérkeztek.

Veszprém, 1905. április 16.

A lapunk 24-ik számában közzétett felhívásra, mely mozgalmunk első mozzanatát képezi, sajnos még mindig kevesen akadtak tisztelt kartársaim között olyanok, kik a mozgalomhoz való tényleges hozzájárulásukat bejelentették. Azt hiszem, hogy ennek oka vagy abban rejlik, hogy felhívásomról még kevesen szereztek tudomást, vagy pedig — mit egyébként alig hiszek — sokan olyan jó módban vannak s talán vármegyeik részéről nyugdíjban is részesülnek, hogy nem látják szükségét helyzetük javításának. Lehet különben a gyér jelentkezésnek oka az erre kitűzött határidő rövidsége is.

Ismételten felhívom tehát összes tisztelt kartásaimat, hogy a mozgalomhoz valamennyien kivétel nélkül csatlakozni siessenek s ne várja senki azt, hogy más kaparja ki neki a parázból a gesztenyét. Hogy erre módot és elég időt nyerhessenek, a határidőt folyó évi június hó végeig meghosszabbítom.

Eddig a következők csatlakoztak a mozgalomhoz:

1. Az aranyosmaróthi erdőgondnoksághoz tartozó Vaskevits Béla, Lupuk Cirill és Hunyecz Péter kartársak 80—80 fillér hozzájárulást küldtek be jegyzőkönyv kíséretében.

2. Hunyadvármegyéből Csiszár Károly és Rajta Bazil kartársak küldtek be 80—80 fillért jegyzőkönyv nélkül. (Azt hisszük, hogy időközben meg lett már küldve a hunyadvármegyei kartársak jegyzőkönyve is, mert annak másolatát mi is vettük s azt lapunk jövő számában egész terjedelmében közölni is fogjuk. A szerkesztő.)

3. A Zsarnóca—kotói m. kir. járási erdőgondnoksághoz tartozó kartársak, névszerint Palatinus Nándor, Ertl Márton, Toma Ágoston, Bandzs József és Martsek

Lajos jegyzőkönyv kíséretében küldték be a fejenkénti hozzájárulási díjat.

Ugy látszik, hogy többen nem jól értelmezték a kibocsátott felhívás tartalmát, mert olyan leveleket is kaptam, a melyekből ez tűnik ki. Ha vannak olyanok, kiknek valamelyes kétségeik lennének, szíveskedjenek akár alólirotthoz, akár lapunk szerkesztőségéhez felvilágosításért, mely nekik készséggel meg lesz adva.

Kartársi üdvözléssel:

Sticz László, járási erdőőr.

*

Erdőhorváti, 1905. április 9.

A zempléni vármegyei járási erdőőrök javadalmazási és szolgálati viszonyaira nézve a következőket van szerencsém közölni:

Az állami kezelésbe vett erdőknél összesen 10 erdőőr van alkalmazva s 800, 720 és 660 korona fizetéssel három osztályba sorozva. Ezeken a fizetéseken kívül egyéb javadalmazás vagy mellékjövedelem nincs.

A védkerületek általában véve kiterjedtek, így például a magamé 2 járásra, a tokajira és szerencsire, tehát Sárospataktól—Monokig terjed ki s magába foglalja 14 község 22 határát. A védkerület egyes pontjainak egymáshoz való távolsága egész 80 kilométerig terjed s így van olyan hely, hogy két napi járóföldet kell megtennem, míg oda jutok.

Könnyen elképzelheti már most akárki, hogy milyen nyomoruságosan lehet csak tengődni ilyen javadalmazás mellett, kivált az olyannak, ki nagyobb családdal van megáldva. Helyzetünket még súlyosítja az a körülmény, hogy semmiféle nyugdíjra igényünk nincs.

Egyelőre ezeket véltem szükségesnek közölni, élő bizonyítékul annak, hogy a helyzetünk javítását célzó mozgalom teljesen indokolt s szükséges, hogy ahhoz valamennyien kivétel nélkül csatlakozzunk.

Mikó László, járási erdőőr.

A róka is szeretett volna menekülni, csak hogy a kopó nem engedte el a prédáját.

Negyedórai marakodás után megfojtotta.

*

November végén, mikor télapó teli kézzel a földre hinti selymes, lágy pelyheket s az első hó szízfehér szemfedőjével letakarja a hervadt, kihalt tájat, négy-öt ügyes iskolásfiúval elmegyek a „háburuba.“

A nebulók maguk között háborúnak nevezték el a hajtóvadászatot.

Rókák délutánonként leváltanak a közeli erdőből a völgy szántóföldjeire, hol a szántáson s barázdában kullogva egerésznek. Mig a Poprád nincs befagyva, az egyszerű fahidon valamennyinek át kell mennie s viszont, ha a mezőkön zavarják őket, erre vágnak vissza az erdő felé.

Nagy pelyhekben esett a hó, a tejszínű derengés sűrű fátyolába takarta a hegyek csúcsait s gerinceit.

Ferkó, az erdőőr fia, az udvaron javában oktatta négy pajtását. A „kis generális“ éppen az egyik szösze fejű nebulót regulázta, mikor közéjük léptem.

Rövid karóval fölfegyverkezve követtek.

A falu végén azonban elváltunk.

Ferkó fölkapaszkodott az utszéli fakeresztre s onnan figyelgetett, a többi fiúk pedig egy körakás mellé telepedtek.

A folyó partján, fűzbokroktól takarva, a fahidhoz siettem.

Mig a „háboru“ megkezdődik, nézzünk kissé szét.

A partok martjain néhány ölnyi széles jégszegély terpeszkedik, melyek közt a folyó hullámai sajátságos zsörtölődéssel iramodnak tova.

A mezőkön két lappangva kullogó alak egerészik. Ezeknek mindjárt melegök lesz!

Ferkó még ott gubbaszt a faluvégi kereszten. Egy-szerre azonban leugrik s pajtásaival tovább megy az uton. Minden 200 lépésnél állva marad egy gyerek, Ferkó a sor közepén helyezkedik el, reá figyel a többi.

Egyenes irányban egyszerre előrenyomulnak.

Az egerésző rókák az alakok láttára első meglepetésükben kiegyenesedve megállnak.

Leleövési-jegyzék

az egri főkapitányi tiszavidéki erdőgazdaságokban az 1904. év folyamán elejtett hasznos és kártékony vadakról.

Folyószám	Erdőgazdaság neve 1904. jan. 1-től 1905. jan. 1-ig.	H a s z n o s - v a d										Kártékony-vad								
		dámvad	őz	nyul	fácány	fogoly	fűj	erdei szalonka	vadliba	vadrucsa	tuzok	róka	kóboreb	menyét	kóbor macska	vad-macska	nádi-sas	szarka	varju	
1	Szt.-Margita	—	—	107	34	41	2	—	—	4	1	3	1	—	1	—	2	71	31	
2	Erdőtanya	—	—	201	78	23	1	2	—	2	—	8	4	2	4	1	7	213	140	
3	Ároktő	—	—	51	3	24	—	—	2	23	2	2	2	—	2	—	3	25	31	
4	Tuka-Szilágy	—	2	135	14	45	7	5	7	41	2	7	2	2	3	1	6	118	98	
5	Nagyszög	—	—	126	3	31	2	1	1	2	2	3	2	—	1	—	4	92	141	
6	Hortobágy-Örvényszög	—	1	213	17	21	3	2	—	—	5	4	3	1	2	—	2	113	211	
7	Hortobágyfolyás	—	2	197	23	37	5	3	1	7	3	5	3	—	—	1	5	107	172	
8	Kisfalud	1	13	89	17	21	1	2	2	38	1	5	1	—	—	2	3	47	53	
9	Tikos	3	24	129	4	52	4	2	—	—	1	6	3	—	—	—	4	118	101	
10	Egyeh	—	—	131	—	17	—	1	—	—	1	3	1	—	—	—	2	18	21	
11	Basa	—	—	73	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	3	9	11	
12	Bedőnhát	—	—	104	—	8	1	—	—	—	1	1	—	—	—	—	1	12	8	
13	Bagota	—	—	81	—	16	1	—	—	—	—	1	1	—	1	—	—	15	13	
összesen :		4	42	1637	193	336	27	18	13	117	19	49	24	5	14	5	42	958	1031	

Horváth József urad. kasznár Tikoson, tiszta fehér szalonkát lőtt a mostani szezonban.

Kelt Erdőtanyán, 1905. április hó 15.

Vadászüdvvel: Oberkirch Gyula, urad. vadász.

Az Évkönyv

Jövő évi II-ik évfolyamával körülbelül úgy sem vagyunk, mint az egyszeri kanalakat áruló tót atyafi. Ez, midőn a vásáron kérdezték tőle: „No, Janó, hogy megy a vásár?” azt felelte: „Mint a betegnél: minden órában egy kanál!” Nálunk bizony nem esik minden órára egy megrendelés, mert ha ennyi lenne — pedig lehetett volna és kellett volna is lennie — akkor már a hó eleje óta meghaladta volna a hatszázat a megrendelők száma. Egyébként ezt a gyér megrendelést leginkább

az elmúlt ünnepeknek tulajdonítjuk, a melyek bizony felemésztettek minden nélkülözhető fillért. Ilyen körülmények közt természetesen gondolkunk sem lehet arra, hogy feltett szándékunkhoz képest már most hozzájárunk az Évkönyv II-ik évfolyamának nyomtatásához, mert erre legalább 500 biztos előfizetőre van szükségünk, hanem kénytelenek vagyunk az előfizetési határidőt a jövő május hó végéig kitolni s kérni mindazokat, kik megrendelést tenni óhajtanak, hogy addig a 2 K előfizetési díjat „Évkönyv kiadóhivatala Szászsebes” cím alatt beküldeni szíveskedjenek.

A több oldalról nyilvánított kívánsághoz képest a leginkább szükséges köbözési táblázatokat nem magába az évkönyvbe fogjuk nyomtatni, hanem azokat mint annak mellékletét külön, zsebben is könnyen hord-

Mi készül itt?

A bandukolók hóna alatt meg-megmozdul a rövid karó, mire a figyelgető ravasz alakok gyors iramodással futni kezdenek.

Hej, az a furulya!

Az egyik róka, a kivertebb, a bárázda hosszában lőtávolságon kívül egyenesen a víz felé szökik, a magas part védelme alatt visszakullog a folyó mentén a füzes felé, mely a község alatt huzódik el.

A másik fehér mellényes ur rohanva felém közeledik. Vagy 200 lépésnyire egy bokrociska mellé lapul s onnan pislogat a gyanusan közeledő nebulók felé.

Ferkó észrevette a cselt. Megáll; a többiek is. Botjával kettőt kanyarint a feje fölött, mire a szárnyakon lévő a vizig előnyomulnak.

Az egyenes sor hatalmas félkörre görbült.

A ravasz egyre csak sunyin forgatja a fejét.

Három oldalról egyszerre, de csendesen közelednek a gyanus alakok. Ennek már a fele sem tréfa.

Éles szökéssel kiugrik a bokrociska mellől s uccu neki a hidnak!

A féluton azonban egyszerre megtorpan, majd hirtelenül oldalt fordul (valami megcsiklandozta az orrát!) s nyilegyenesen nekivág a félig megfagyott víznek.

A bestia megneszelt; durr... durr... mordul föl a jó 12-es, a rohanó alak egyszer-kétszer megbicsaklik, megfeszített erővel azonban még nekivág a jégnek, szédítő ugrással átveti testét a 4—5 méter széles vízfolyáson, hogy elérje a tulsó jégszegélyt.

A nagy ugrás nem sikerült!

Mellső lábaival elérte ugyan a jégszegélyt, hanem a fara beleesett a vízbe.

A szegény pára néhány pillanatig még ott vergődött a jég peremén, azután hirtelenül egész testével a vízbe hanyatlott.

Egy erősebb hullám elkapta, néhányszor meghömpölygette a felszínen, az ár lesodorta azután a víz fenekére s nem buktatta föl többé.

*

A lenyugvó napsugarak arany aureolával körülragyogták a hegygerinc sudarait, az izzó, vibráló fény

ható alakban fogjuk kiadni s így az Évkönyv megrendelői könnyű szerrel hozzájutnak ehhez a mindig szükséges segédeszközhöz.

A II-ik évfolyam újabb megrendelői a következők:

17. Huszthy Károly, Nyitra-szeg.
18. Krausz Ferenc, Alberti-Irsa.
19. Rozek Antal, Csákány.
20. Makky János, Csikollasziget.
21. Kollár Béla, Szécs-Polyánka.
22. Hegedüs Antal, Dobrest.

A NAGYVILÁGBÓL.

A husvétüi ünnepek alatt a politikai szintér lekerült a vidékre, hol kivált az egyesült ellenzék tagjai igyekeztek pártjaikat erősíteni s azok részére új tagokat megnyerni. A válság megoldása felé egy lépés sem lett előre téve s úgy látszik, hogy annak kérdése elodázódik május elejére vagy közepére, mikor uralkodónk ismét lejön Budapestre, mely alkalommal — amint a beavatottak tudni vélik — ismét több vezető politikus lesz meghíva kihallgatásra. A válság megoldásának módja nyilván ettől van függővé téve. A viszonyok egyébként miben sem javultak, mert sem a korona, sem az országgyűlési többség nem hajlandók engedni elfoglalt álláspontjukból.

A macedóniai zavargások még mindig lekötve tartják Európa figyelmét s hol felbukkan, hol ismét eloszlik annak a híre, hogy Ausztria-Magyarország fegyveresen fog bevonulni a rend és nyugalom helyreállítása végett.

Az orosz-japán harctéren néma csend honol, mint az a nagy viharok előtt lenni szokott. Ez a vihar nyilván már legközelebb be fog következni, mikor majd az orosz balti hajóraj, mely folyton előre halad, a japánival

ragyogó zománcot lehelt a karcsu fenyőkre, melyek között ott libegett, terjergett a julius ellankasztó, bódító, nehéz kánikulája.

A vágás szélén eldördült egy lövés.

A tompa, bugó viszhang élénk zajt támasztott a csendes magányban. Apró énekesek csipogva rebbentek szét, szajkók, rigók cserregve, rikoltva iramodtak fáról-fára; a völgy mélyében szaggatott buffogással méltatlankodott egy megijesztett őzbak; a fiatalos közepén csörtető galyropogással menekült a fölriasztott konda, mind-mind futott a borzalmas halál elől, amely rémes kegyetlenséggel gyűri le az életet.

Mire a napsugarak a távoli hegyóriások mögé bujtak, a magány néma csöndjében is elenyészett a zürzavaros zaj.

A vágásból szuszogva s vállán leterített pompás őzbakkal előcsoszogott egy hatalmas alak.

Kubo volt, a községi erdőőr.

A szügyogok s legyek egész hada körülötte rajzott, a vér szaga ide csöditette e szomszagos állatkákat.

találkozik s megvívják a rettenetesnek ígérkező tengeri csatát. Japánország úgy látszik már előre számol azzal az eshetőséggel is, hogy a tengeri csatát elveszíti s ezért rohamosan szállítja a szárazföldi csapatokat s ezek hadi szükségleteit Mandzsuriába, mert a tengeri csata elvesztése esetén ennek a lehetősége majdnem teljesen ki van zárva. Az oroszok pedig Vladivosztokot erősítik és látják el hadiszerral és élelemmel, hogy esetleges ostrom készen találja az erősséget.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Május havi erdészeti teendők.

Erdőtenyésztés. Erdei magvak. E hónap közepétől-érik: a mezei szil (Ulmus campestris), a hegyi szil (Ulmus montana), a vénic szil (U. effusa), a rezgő nyár (Populus tremula), a fehér nyárfa (P. alba) és a kecskefűz (Salix caprea). Ha a szilfélék magja e hónapban megért, megkezdjük a gyűjtését. A téli szedésből nyert kőris- és gyertyánmagot beföldeljük. A nyílt területeken befejezzük a tavaszi vetéseket és ültetéseket; legfőleg még csak a későn fakadó fanemek csemetéi, u. m. a tölgy, kőris, akác, erdei- és feketefenyő ültethetők. Magas hegységben azonban még folytathatjuk a tüleveles ültetését és vetését. A csemetekertekben befejezzük az átiskolázást és megkezdjük a csemeteágyak ápolását: gyomláljuk és száraz időjárásnál öntözzük azokat. A nap heve ellen védjük a csemetéket; első sorban az ősziakat. Új ágyakat készítsünk a szilmag vetéséhez.

Erdőhasználat. A magas hegységben folytatjuk a nyári vágásokat; a cserkéreg erdőkben pedig a cserkéreghántást. Hántjuk a lucfenyőkérget. Döntetünk hárs- és szilfát háncsnyerés céljából. Folytatjuk az áterdöléseket és a tuskóirtást; a mész- és szénégetést, a kosárfonó vessző vágatását és a rőzsetermelést. A sarjerdőkben a fafuvarozást, a botoló- és nyeső-üzemben kezelt erdők-nél a vágást most már beszüntetjük. Az usztatást és a tutajozást folytatjuk, ugyancsak folytatjuk a hasított áruk,

A gerincen ledobta zsákmányát s rágyújtott megtömött pipájára.

E pillanatban előlépett a másik hegyoldal egyik viharverte bükkje mögül a lengyel gróf zöldhajtasos vadása.

Két régi ellenfél került egymással szembe.

Holmi asszony- és vadászhistóriák miatt régóta ellenlábask, szónélkül kikerülték egymást, ha a faluban vagy korcsmában találkoztak.

Elsőnek a lengyel szólalt meg izgalomtól remegő hangon:

— Mit kerestél uradalmi területen?

— És te a községben? — kérdezte nyugodtan az erdőőr.

— Saját területedről rád lestem!

— Jól leselkedtél, igaz.

A vadászat még jobban felbőszítette a nyugodt hang. Rekedt hangon felordított:

— Raubschütz, mars előre!

(Folytatása következik.)

u. m. szőlőkaró, zsindey, dránica és a donga készítését. Értékesítjük az erdei fűvet. Az ültetések befejeztével hozzáfogunk a terjedelmesebb utjavításokhoz.

Erdővédelem. Pusztítjuk az apácapille (*Psilura monacha*), a gyapjas pille (*Ocneria dispar*), a gyűrűs pille (*Gastropacha neustria*) és a sárgafaru pille (*Porthesia chrysorrhoea*) hernyóit és a fenyőlevéldarázs (*Lophyrus pini*) álhernyóit. Döntetünk fogófákat. Fogdossuk a nagy fenyőbarkót (*Hylobius abietis*). Reggelenkénti lerázás által gyűjtjük és pusztítjuk a cserebogarakat. Nagy éberséggel védjük az erdőt a tűzveszélyek ellen.

Miért nem terem az északi oldal annyi lóheremagot, mint a verőfényes oldal?

Mintegy 20 éve, hogy lóheremag termeléssel foglalkozom és mindig arról győződtem meg, hogy a melyik évben a lóhere a fordának északos táblájába került, azon tábláról mindig kevesebb lóheremagot kaptunk, mint a déli oldalról.

Én akkor azt hittem, hogy nálunk a Mezőségen az északi oldal táblái szegényebbek, nem bírják a földben azon anyagokat, a melyek a lóheremag képződésére, azaz kifejlődésére okvetetlen szükségesek; pedig az északos oldalakon levő táblák is ugyanazon mennyiségű istállótrágyázásban részesülnek, mint a déli oldalakon levő táblák.

Elhatároztam, hogy ezután a mikor a lóheremag termelése újból északos táblába kerül, hozatni fogok szuperfoszfátot és holdanként mintegy 120 kilogrammot adva fogom elősegíteni a magtermést.

Ezen elhatározásomat tett követte, de még ekkor sem értem el a kívánt eredményt.

Ez nagy visszaesés egy gazdaságnál, a hol évenként, mint mi, mintegy 100 holdon termeltünk lóheremagot.

Azon évben, amikor az északos tábláról vártuk a magtermést, mindig visszaesett mérlegünk az évi zárlatnál.

Újból a talaj kutatásához fogtam, kerestem, hogy nem tulságosan nedves, vagyis vizenyős-e a talaja, vagy a művelése vagyis a megmunkáltatásában rejlik-e a hiba, hogy az északos tábláról sohasem kapunk akkora mennyiségű magot, mint a déli oldalról.

Minden kutatásom dacára, még ekkor sem tudtam az okát kifürkészni.

Újlag elhatároztam, hogy más oldalról fogom az okát kutatni, még pedig a lóherének a növekedését, virágzását, egyáltalában a mag kifejlődéséig fogom figyelemmel kísérni.

Az elmúlt években sok lóheremag termelő gazda panaszkodott nekem arról, hogy kevés lóheremagja lett, mert az Apion tönkre tette. Mindegyiket kikérdeztem, hogy a lóherése északos táblán volt-e, vagy a verőfényen. Rendesen azok panaszkodtak, akiknek a lóherésük északos oldalon volt.

Ekkor még azt hittem, hogy az Apion csak az északos oldalakon pusztít nagyobb mértékben és ez az oka annak, hogy az északos oldalakon kevesebb lóheremag terem; a míg nem kutattam tovább és nem jutottam azon meggyőződésre, hogy az Apion amelyik évben megjelenik, éppen úgy pusztít a verőfényes oldalon, mint az északos oldalon.

Ezek után a rovarvilágra, azaz a rovarok működését, szereplését a lóherésen, tettem figyelmem tárgyává.

Ugy történt, hogy egy évben a forgónknak azon táblája jött lóhere alá, a melynek a fele verőfényes, a másik fele északos oldalon volt.

Ezen táblán volt alkalmam megfigyelni a rovarok működését a lóherésen.

Minden reggel, amikor a nap a láthatárra feljött, kimentem a lóherés táblához és a táblának mindkét részét; tudniillik a verőfényes és az északos oldalát is többször megkerültem: láttam, hogy a verőfényes oldalról a harmat sokkal hamarabb felszáradt, a bogarak, a lepkék és a hártaröptűek sokkal korábban keresik fel a virágokat, addig, amíg az északos oldalon a harmat a nap melegtől felszáradt, a rovarok már kielégítették éhségüket, csak röpködtek, zsöngicséltek és játszadoztak a meleg verőfényen.

Ehez járul még az is, hogy az északi oldalon termő növények virágja gyengébb minőségű és édességgel bíró mézet termel, mint a verőfényes.

A lóherésnek az északos oldalát déltájt is felkerestem, még akkor sem láttam sok lepkét és méhféléket a lóhere virágján keresgélgni.

Végére rájöttem, hogy csak ez az oka annak, hogy az északos oldalon kevesebb lóhere terem; mert kevés rovar kevés himport hord szét; ennél fogva kevés virág bibét termékenyít meg és így mag is kevesebb terem.

CSERNÁTONY ÁRPÁD.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Csörgőkigyók pusztítása.** Kingné asszony Texasban a gulyák királynéjának nevezik, mivel ő bírja a legkiterjedtebb legelőket és a legnagyobb szarvasmarha-állományt Texas összes tenyésztői közt. Legelőinek területe túlhaladja az egymillió acret. Kingné asszony a múlt évben irtóháborút indított az amerikai hullók legveszedelmesbiké, a mérges csörgőkigyók ellen. Minden csörgőkigyónak a csörgőjeért 5 centet fizet. A csörgőkigyónak farka tudvalevőleg 15—20 csontgyűrűben végződik, melyeknek zörgése tetemes távolságról meghallatszik, elárulván a veszélyes hullónek jelenlétét. Tizennégy nap leforgása alatt több mint 10,000 csörgőért fizette ki az irtási díjakat. Ekkor a díjat 3 centre szállította le, de ennek dacára néhány hét múlva további százezer csörgőt szállítottak be hozzá, melyekért a díjat szintén rögtön kifizette. de egyidejűleg két centre szállította le az irtási díjakat. Ez ideig a mérges hullóknak 220,000 csörgőjét szállították be hozzá és Kingné asszony azt reméli, hogy sikerülni fog neki a csörgőkigyókat Texasban végképpen kiirtani. Ezen irtó háborúra indokul azon körülmény szolgál, hogy a csörgőkigyó marása következtében számtalan szarvasmarha pusztul el. Rendes körülmények közt a kigyó nem bántja az állatokat, de ha valamely tulok véletlenül rálép, rögtön neki fordul és mérges marása csakhamar megöli az állatot.

NAPI HIREK.

— **Halálos végű vadászat.** Löcséről írják: Csáky Vidor gróf alsó-szlovinkai erdejében halálos kimenetelű vadászat folyt le. Ifj. Krieger Gottfried lesben állva, valami neszt hallott, azt hitte, hogy vad van közelében, és elsütötte fegyverét. A vadnak vélt vadászati zsákmány azonban Loy Károly, egyik vadásztársa volt, aki fején találva, rögtön halva rogyott össze. A gondatlan vadász önként jelentkezett.

— **Hat holttest egy lakásban.** Megrázó családi drámát jelentenek Londonból. Taylor Dávid, egy vasárnapi iskola főfelügyelője kedden éjjel meggyilkolta feleségét, két fiát, azonkívül az összes háziállatot, egy kutyát és egy macskát, majd önmagát pusztította el, úgy, hogy az egész lakásban csak a szobaleány maradt életben, aki mit sem sejtve kamrájában aludt. Taylor nagy megfontolás után fogott gyilkos munkájához. Amikor a szobaleány reggel 7 órakor a teát behozta, holtan találta az asszonyt s mellette feküdt a férfi holtteste. Taylor szájába lőtt revolverével. A golyó keresztül hatolt az agyvelőn és a koponya másik oldalán jött ki. A szomszéd-szobában a két fiú, a tizenöttestendős Dávid és a tizenegy éves James feküdt holtan. A további vizsgálat kiderítette hogy az ir tanárt is agyonlőtték. A macska ellenben egy kétszersült-dobozban feküdt, amely kloroformos vattával volt kibélelve, amitől a macska megfulladt. Taylor ötven esztendő volt és évekkel ezelőtt az Edison-fonográf-társaságnál volt alkalmazva. A gyilkosság estéjén egyedül maradt ébren, hogy leveleket írjon, amelyeket jól lepecsételve meg is találtak. Mellettük a pipa feküdt, amelyből Taylor írás közben még pipázott. A hálószobában ceruzával a következő tragikus tartalmu sorok voltak feljegyezve:

„A szegény Mari meg se mozdul. Egyikük sem vett észre semmit s a cseléd mit sem hallott. Attól félttem már, hogy felébred. Ha mérget kaptam volna, azt használtam volna s ennek hiányában éltem ezzel a brutális eszközzel. Most rajtam a sor, követnem kell őket. Két- vagy három golyóra volt szükség hogy a fiúk meghaljanak most attól félek, hogy ez az egy golyó nem lesz elég a számomra. Szegény fiaim, igyekeztem meg nem sérteni az arcukat.”

A levelekben Taylor anyagi nyomorral magyarázta meg tettét.

— **A karánsebesi kettős gyilkosság.** Karánsebesen néhány hét előtt meggyilkolták Behron Adolf bórkereskedőt és szakácsnőjét, a lakást pedig kirabolták. Azóta folyik a vizsgálat, de vajmi kevés eredményel. A karánsebesi rendőrség letartóztatott egy embert, a ki a gyilkosság előtt néhány héttel figyelmeztette a rendőrséget, hogy Behront meg akarják gyilkolni. A rendőrség őrizte is Behront, de végül fölöslegesnek tartotta az őrizetet és néhány nap múlva megtörtént a gyilkosság. A letartóztatott embernek okvetlen kell tudnia a gyilkosságról, de eddig nem lehetett vallomásra bírni. A vizsgálat szálai legujabban Temesvárra vezetnek, miért is Dragomirov Kornél karánsebesi főkapitány odaérkezett.

— **Rablógyilkosság az országuton.** A csantavéri országuton két ismeretlen rabló ki akart fosztani több baromfikereskedőt. A rablás nem sikerült, de lövöldözésüknek két emberélet lett az áldozata. Az esetről a következőket jelentik Szabadkáról: Baka Ferenc és Persics Jakab szabadkai baromfikereskedők vasárnap hajnalban két és három óra között több kocsival utnak indultak Csantavér felé, hogy szokásos bevásárlásukat végezzék. Velük ment Baka György és Bedics Mátyás is, a kikenél ezuttal különösen sok pénz volt. Mikor az

első kocsi, a melyen Baka ült, a csantavéri utra ért, a vasuti állomás felől két ismeretlen alak ugrott elő, a kik rávetették magukat Baka Ferencre és követelték, hogy adja oda a pénzét. Baka ijedtében a lovak közé csapott. Az állatok az erős ütéstől megvadultak. Vágtatni kezdtek, úgy, hogy az egyik merénylőt elütötték, aki a kocsi alá került. A másik rabló revolvert rántott s többször rásütötte Baka Györgyre. Ekkor már odaért a másik kocsi, melyről többen leugrottak, hogy a támadókat lefegyverezzék. Ezt azonban a kocsi alá került alak, a ki időközben kibújt onnan, több lövéssel megakadályozta. A lövések egyike szíven találta Bedics Mátyást, a ki nyomban meghalt. Súlyos sérülést kapott a fején Baka György is, a kit beszállítottak a kórházba, a hol vasárnap délután kiszenvedett. A gyilkosok a véres tett elkövetése után elmenekültek.

Szerkesztői üzenetek.

Több járási kartársnak. Azokat a járási kartársainkat, kik a mozgalomra vonatkozó közleményeket külték be és ezeket még nem közöltük volna, türelemre kérjük, mert egyszerre valamennyit nem közölhetjük s a közléseknél figyelemmel kell lennünk a lap beosztására is. Egyébként az összes beérkező nyilatkozatok sorra közölve lesznek. — **Hegedüs Antal** urnak, *Dobrest.* A mérgezési kaland közlése azért maradt el, mert ilyen tartalmu kéziratot a legszorgosabb kutatás után sem tudtunk találni s így ez nyilván a postán tévedt el. Szíveskedjék még egyszer beküldeni. — **Kollár Béla** urnak, *Szécs-Polyánka.* Az Évkönyv I. évfolyamát f. hó 27-én postára tettük. A II. évfolyamra való előfizetésének nyugtázása a mai szám megfelelő rovatában van.

A kiadóhivatal postája.

Kocsis János urnak, *Dencsháza.* A 2 korona előfizetési díj beérkezett és azt a nyilvántartásban becses számlája javára bejegyeztük. — **Subo Farkas** urnak, *Aklos.* A beküldött 2 koronával folyó év június hó végéig van előfizetve a lap. — **Oberkirch Gyula** urnak, *Szt.-Margita.* Fogadja őszinte részvételünk kifejezését azt Önt ért anyagi csapások fölött. Természetes, hogy ilyen körülmények közt szívesen várunk. Köszönet a beküldött lőjegyzékért.

Hirdetések és pályázatok.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülők és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert,**
m. kir. erdész,

23—

a szászsebesi m. kir. erdőrendezés vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.) **Ára:** 2:40 K, bérmentve 2:60 K.

==Mannlicher.==

Eladó egy Péterlongó-féle kitűnő 8 mm. Mannlicher rendszerű mauser vadász-golyós fegyver. **Mold Vilmos** urad. erdész, Székudvar (Aradmegye). 3—3

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSZETI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.“ címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKZY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. április 30.

31. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Kapituláció előtt. — 2. A járásiak mozgalmá. — 3. Tárcá: Róka-uton. — 4. Lelővési jegyzék. —
5. Az Évkönyv. — 6. A nagyvilágból. — 7. Hasznos tudnivalók. — 8. Különfélék. — 9. Napi hírek. — 10.
Szerkesztői üzenetek. — 11. A kiadóhivatal postája. — 12. Hirdetések és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt
— a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen
tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek.
Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a
vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megren-
deléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is
a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmivelésügyi Miniszterium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

266—905. sz.

Pályázati hirdetés.

Csikvármegyében levő csikszépvízi erdő-gondnokság területében Csikszentdomokos székhelylyel és a csikszeredai erdőgondnokság területében Csikszentgyörgy székhelylyel szervezett erdőőri állások lemondás folytán megüresedvén, ezen II. osztályu hatósági

erdőőri állásokra

a közigazgatási erdészeti bizottság 258/1905. számú határozata alapján pályázat nyitnak.

Ezen erdőőri állások évi javadalmazásai egyenkint: Évi bérfizetés 400 korona, 30 ürméter tűzifailletmény és 4 korona irodaátalány.

Pályázótól megkívántatik a magyar állampolgárság, feddhetlen előélet, legalább 24 éves életkor és 35 évnél nem magasabb életkor, ép szellemi és testi erő, és erdőőri szakvizsga sikeres letétele.

A Csikvármegye közigazgatási erdészeti bizottságához intézett, 1 koronás bélyeggel ellátott és sajátkezüleg irt kérvények **1905. évi május hó 5-ikéig** a csikszeredai m. kir. állami erdőhivatalhoz annál is inkább nyújtandók be, mert a később érkezett kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

Csikszereda, 1905. évi április hó 6-án.

Zareczky,

m. kir. erdőtanácsos.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb vadász-fegyvereket jutányos árban szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: **104, 110 és 130 kor.**

A fegyverek mind be vannak löve s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

*** Élő vad! ***

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az Élőállatkiviteli vállalat és állat-nagykereskedő:

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám.

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más elsőminőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg. :26—26

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítatott 1847.

Brausweller János

Szeged. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műórás, főtalanója a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Vadászszobák berendezése, trophaeák, szőnyegek, új szerkezetű fegyvertartók, relíeffélek készítésére, valamint mindenféle állatok művészi preparálására vállalkozom. — Preparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE
SZEDED.

Lakásom: Zsigmond-utca 7. sz.

ÉVKÖNYV

Az ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. „ „ „ „ szakvizsgákról.
8. „ „ a vadőri „
9. „ „ „ hatósági eskükről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugberezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgymakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitérésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

így vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altiszti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“ 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővítéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem bele vesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala
Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi április hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv“
kiadóhivatala.

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG“ gyorsajtóján 1905.

267—1905. szám.

Pályázati hirdetés.

Fogaraszvármegye erd. albizottsága 2533. 1904. számú véghatározata alapján a szunyogszéki kerületi **erdőőri** állásra 684 korona évi összes illetményével pályázatot hirdetek.

Pályázhatnak 24 évet betöltött és 40 évnél nem idősebb magyar állampolgárok.

A pályázó a vármegyei erdészeti albizottsághoz címzendő folyamodványát sajátkezüleg tartozik irni és az **1905. évi május hó 25-éig** alulírt hivatalhoz beadni.

A folyamodványhoz csatolni kell

1. az erdőőri öklevelet,
2. a keresztlevelet,
3. orvosi bizonyítványt és
4. szolgálati bizonyítványt.

A magyar nyelvnek szóban és írásban való birása elengedhetetlen; a mellett a román nyelv tudása is szükséges legalább szóban; azért is minden folyamodó kérvényében nyelvismeretét is kimutatni köteles.

Fogaras, 1905. évi április hó 30-án.

M. kir. állami erdőhivatal.

ELADÓ

jó karban levő, 8 lövetű Kropotsek
golyós fegyver

20 koronáért.

Somossy Ferenc, Sárköz.

U. p.: **Sárköz-Ujlak** (Szatmármegye.)

Erdőőrök és vadászok részére
legjobb **vadász-fegyvereket** jutányos árban
szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Á r a k: 60, 76, 80 és 96 kor.
Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve
s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

✿✿ Élő vad! ✿✿

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengeri-nyulakat, baglyokat és minden más állatokat magas áron vásárol az Élőállatkiviteli vállalat és állat-nagykereskedő:

O. FRANK, Wien V.,

Zentagasse 48. szám. : : : : :

[illegible]

3061 E. sz.

Valódi ezüst remontoir
női óra, belső porvédő
fedéllel, tiszta, diszes vé-
settél, **9 kor. 50 fillér.**

Kérjen képes árjegyzéket ingyen és bérmentve.

ERŐS GYULA

Nagyszeben, Disznódi-utca 3. szám.

Mindennemű

órák, ékszerek, arany- és ezüstáruszerek, ezüstevőeszközök, asztalfeltétek, templomi kellékek, Erdélyország legnagyobb raktára.

Látszerészi cikkek nagyraktára.

SZÉTKÜLDÉS CSAKIS UTÁNVÉTEL MELLETT

Mindenféle vésések legjutányosabban számíttatnak.

Olesó és szabott árak, jó és pontos kiszolgálás.

Régi vagy törött ezüst- és aranyműveket, régi ezüst- és arany-pénzneműeket, drágaköveket, keleti gyöngyöket a legmagasabb napi árban beváltom vagy fizetésképpen elfogadom.

Vadászszobák berendezése, trophaeák, szőnyegek, új szerkezetű fegyvertartók, reliefképek készítésére, valamint mindenféle állatok művészi preparálására vállalkozom. — Preparálásra alkalmas vadat a legjobb áron megveszek:

HAERING EDE

SZEGED.

Lakásom: Zsigmond-utca 7. sz.

ÉVKÖNYV

AZ ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI ALTISZTI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE AZ 1905-ik ÉVRE

immár **megjelent** a következő tartalommal:

1. Előszó.
2. Erdészeti havi teendők.
3. Vadászati havi teendők.
4. Kivonat az erdőtörvényből.
5. Az erdőmunkásokról szóló törvény.
6. Ministeri rendelet az erdőőri szakiskolákról.
7. " " " " szakvizsgákról.
8. " " a vadőri "
9. " " " hatósági esküről.
10. Vadászati törvény.
11. Fegyveradó-törvény.
12. Kivonat a szolgálati szabályokból. (A fegyelmi vétségekre vonatkozó rész).
13. Fegyelmi szabályok.
14. Fegyverviselés és használat.
15. Utasítás a karabély-töltények használatához.
16. Kincstáriak egyenruha szabályzata.
17. Kivonat a nyugdíj-törvényből.
18. Állandó munkások és napibéresek nyugalombérezése.
19. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
20. Magvak eltartása.
21. Erdei vetőmagvak és tölgyemakk kedvezményes vasuti szállítása.
22. Csemeték csomagolása.
23. Csemeték kedvezményes vasuti szállítása.
24. Felesketett erdőőrök adómentes fegyverei.
25. Utadó alóli mentesség.
26. Duvadak mérgezése.
27. Kitérésre szánt állatok kezelése.
28. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
29. Tárgymutató.

Ezzel a dus tartalommal az Évkönyv terjedelme meghaladja a 200 nyolcadrét oldalt s

iggy vaskos kötetet képez. Az Évkönyvbe foglalt dolgok mind olyanok, melyekre az erdészeti és vadászati altishti személyzetnek terhes és felelősségteljes szolgálatának teljesítése közben lépten-nyomon szüksége van s így az Évkönyvnek egy erdészeti és vadászati altiszt asztaláról sem szabadna hiányoznia.

Hasonló gazdag és hasznos tartalommal fog megjelenni az

„ÉVKÖNYV“ 1906. évre szóló II-ik évfolyama

is, mely már munkába van véve, azzal a kibővitéssel, hogy nem csak az 1906. évre szóló teljes naptárt fogjuk ahhoz csatolni, hanem bele vesszük még a legszükségesebb köbözési táblákat is.

Az Évkönyv II-ik évfolyama nem lesz bolti áru, hanem csak annyi példányban fogjuk azt ki nyomtatni, a hányak elkelése a beküldött előfizetési-díjjal biztosítva lesz.

Mindegyik évfolyam ára 2 korona, mely összeg a következő cím alatt küldendő:

„Évkönyv“ kiadóhivatala
 Szászsebes.

Az I. évfolyamot a megrendelés beérkezte után azonnal küldjük, a II-ik évfolyamra szóló hirdetések pedig 1906. évi április hó végeig küldendők be.

Az „Évkönyv“
 kiadóhivatala.

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG“ gyorsajtóján 1905.

